

<http://www.cgtcatalunya.cat/spip.php?article13447>

Universitats i centres de recerca a la Vaga el proper 21 d'Octubre

- Àmbits d'actuació - Acció Sindical -



VAGA 21-O

PER QUÈ FA VAGA EL SECTOR CIENTÍFIC I UNIVERSITARI

En els últims anys i particularment els últims mesos, la classe obrera hem viscut un empobriment de les condicions de treball, en general i del món universitari i de la recerca, en particular. La COVID19 únicament ha accelerat aquest procés, però ha ofert una oportunitat per al personal de les universitats i centres de recerca per desmarcar, encara més, les condicions de treball de les persones que fem possible el seu funcionament.

La nostra incapacitat com a treballadors per organitzar una resposta contundent durant el període de confinament i la posterior tornada a la "normalitat" s'ha traduït en la posada en pràctica de mesures desiguals per part dels equips de govern i de les institucions. Per exemple, en moltes universitats no s'ha comptat amb les treballadores per planificar la tornada a la feina i s'han suspès negociacions per "no ser prioritàries". No només així, en un moment en què clarament calen més professionals per assegurar la salut física i l'afirmament del sistema universitari i de recerca, s'ha aprofundit encara més en la precarització, no només contractes i utilitzant l'excusa del teletrèbal per difuminar els límits de la jornada laboral.

Per això considerem que, ara més que mai, **se'ns ha acabat el temps**. No podem continuar mostrant-nos pacients; és urgent que confrontem obertament la gestió capitalista d'un sector científic i universitari que roman en la formació i la recerca com una mercaderia.

Per tant, resulta evident que les grans problemàtiques del món de la recerca i de la universitat continuen tant vigents com abans de la pandèmia. Es continuen produint **contractacions fraudulentes i precàries** (com en el cas del professorat associat) en els centres públics. **No hi ha hagut cap millora respecte les demandes d'estabilització** ni del PDI ni del PAS. Es segueixen **basant en les universitats i centres de recerca (Cafeteries, retalls, etc.) continuen privatitzats**. Cada dia s'aprofundeix més en l'absurda **jerarquització acadèmica**, fent que el primari de "qualitat, igualtat" de universitat l'any de ser pública i gratuïta, **manté taxes elevades i preus de matrícula** que expulsen els estudiants de classe obrera i popular. Els **críters d'avaluació continuen fomentant un model competitivista** que, juntament amb la precarització, crea un ambient d'ansietat per l'afegit del frau científic, i repercuteix fortament en la **salut mental** del personal investigador.

LA LLUITA ÉS L'ÚNIC CAMÍ. EL 21 D'OCTUBRE ENS VEIEM ALS CARRERS

Publication date: dilluns 19 d'octubre de 2020

Copyright © CGTCatalunya.cat - Tous droits réservés

Els últims anys, i particularment els últims mesos, la classe obrera hem viscut un empobriment de les condicions de treball, en general, i del món universitari i de la recerca, en particular. La COVID19 únicament ha accelerat aquest procés, però ha ofert una oportunitat d'or a la patronal de les universitats i centres de recerca per devaluar, encara més, les condicions de treball de les persones que fem possible el seu funcionament.

La nostra incapacitat com a treballadors per organitzar una resposta contundent durant el període de confinament i la posterior tornada a la "normalitat" s'ha traduït en la posada en pràctica de mesures despòtiques per part dels Equips de Govern i de les institucions. Per exemple, en moltes universitats no s'ha comptat amb les treballadores per planificar la tornada a la feina i s'han suspès negociacions per "no ser prioritàries". No només això, en un moment en què clarament calen més professionals per assegurar la salut, literal i figuradament, del sistema universitari i de recerca, s'ha aprofundit encara més en la precarietat, no renovant contractes i utilitzant l'excusa del teletreball per difuminar els límits de la jornada laboral.

Per això considerem que, ara més que mai, se'ns ha acabat el temps. No podem continuar mostrant-nos pacients: és urgent que confrontem obertament la gestió capitalista d'un sector científic i universitari que només entén la formació i la recerca com una mercaderia.

Per tant, resulta evident que les greus problemàtiques del món de la recerca i de la universitat continuen tant vigents com abans de la pandèmia. Es continuen produint contractacions fraudulentas i precàries (com en el cas del professorat associat) en els centres públics. No hi ha hagut cap millora respecte les demandes d'estabilització ni del PDI ni del PAS. Els serveis bàsics de les universitats i centres de recerca (cafeteries, neteja, etc.) continuen privatitzats. Cada dia s'aprofundeix més en l'absurda jerarquitització acadèmica, trencant el principi "a igual feina, igual salari". La universitat, lluny de ser pública i gratuïta, manté taxes elevades i preus de matrícula que expulsen els estudiants de classe obrera i popular. Els criteris d'avaluació continuen fomentant un model competitiu que, juntament amb la precarietat, creen un ambient ideal per l'aparició del frau científic, i repercuteix fortament en la salut mental del personal investigador.

Davant de tot això, la nostra proposta és clara: un model d'investigació i d'Universitat pública, al servei de les necessitats de la classe treballadora i no del capital. Per tot això, proposem:

Erradicar la intromissió del capital al sistema universitari i la recerca. Els models curriculars i la recerca no han de variar en funció dels interessos del capitalista. Cal desenvolupar un sistema de finançament totalment públic i controlat per les persones que fan funcionar la universitat i els centres de recerca: el personal investigador, personal tècnic, professorat, PAS i estudiants.

Acabar amb l'obsolet sistema de beques. La universitat ha de ser totalment gratuïta sense condicionants.

Eliminar la contractació fraudulenta i la jerarquitització i assegurar l'estabilització de la plantilla i la creació d'un cos únic de professorat. A la màxima "a igual feina, igual salari" hi afegim "i igual capacitat de decisió". Només prenent el control de les decisions que es prenen als centres de recerca i les universitats aconseguirem que deixin d'estar controlades per agents externs.

Desenvolupar un model de conciliació personal i domèstica que permeti acabar amb el dilema de "o carrera professional o vida familiar/personal".

Posar fi a la subcontractació de serveis bàsics i adoptar un model de contractació directa.

Canviar els criteris d'avaluació per fomentar la cooperació en lloc de la competència. Fer visibles els resultats de la recerca en un format d'accés obert que no comporti el transvasament de fons públics a editorials privades.

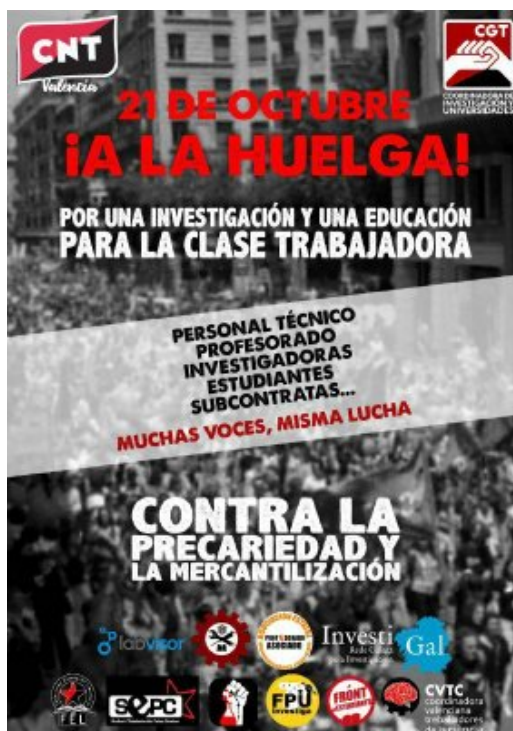
Reorientar les polítiques contra la COVID19 en universitats i centres de recerca per prioritzar la salut de les

persones que hi treballen i estudien.

Aquestes només són algunes de les demandes més immediates i urgents. No calen més raons perquè ens posem en marxa, perquè ens unim més enllà dels estaments en què ens han dividit per atomitzar la lluita, en definitiva, per passar a l'ofensiva.

Per tot això, aquest 21 d'octubre cridem tot el personal de les universitats i centres de recerca a la vaga.

Sols el poble salva el poble, a la vaga!






VAGA 21-O

PER QUÈ FA VAGA EL SECTOR CIENTÍFIC I UNIVERSITARI

En els últims anys, i particularment els últims mesos, la classe obrera hem viscut un empobriment de les condicions de treball, en general, i del món universitari i de la recerca, en particular. La COVID19 únicament ha accelerat aquest procés, però ha ofert una oportunitat d'ir a la patronal de les universitats i centres de recerca per devaluar, encara més, les condicions de treball de les persones que fan possible el seu funcionament.

La nostra incapacitat com a treballadors per organitzar una resposta contundent durant el període de confinament i la posterior tornada a la "normalitat" s'ha traduït en la pesada aplicació de mesures despitades per part dels Equips de Govern i de les institucions. Per exemple, en moltes universitats no s'ha comptat amb les treballadores per planificar la tornada a la feina i s'han aplicat mesures que no tenen prioritats. No menys així, en un moment en què clarament calen més professionals per assegurar la salut, l'èxit i l'ajudament del sistema universitari i de recerca, s'ha aprofundit encara més en la precarització, no renovant contractes i utilitzant l'excusa del teletr treball per diluir els límits de la jornada laboral.

Per això considerem que, ara més que mai, **ens ha acabat el temps**. No podem continuar mostrant-nos pacients: és urgent que confrontem obertament la gestió capitalista d'un sector científic i universitari que només entén la formació i la recerca com una mercaderia.

Per tant, resulta evident que les greus problemàtiques del món de la recerca i de la universitat continuen tant vigents com abans de la pandèmia. Es continuen produint **contractacions fraudulentament i precaritzades** (com en el cas del professorat associat) en els centres públics. **No hi ha hagut cap millora respecte les demandes d'estabilització** ni del PDI ni del PAS. Els **serveis bàsics** de les universitats i centres de recerca (cafeteries, neteja, etc.) **continuen privatitzats**. Cada dia **s'aprofundeix més en l'absurda jerarquització acadèmica**, trencant el principi "a igual feina, igual salari". La universitat, luny de ser pública i gratuïta, manté **tauxes elevades i greus de matriculació** que empobren els estudiants de classe obrera i popular. Els **críters d'avaluació continuen fomentant un model competitiu** que, juntament amb la **precarització**, creen un ambient ideal per l'aparició del frau científic, i repercuteix fortament en la **salut mental** del personal investigador.

LA LLUITA ÉS L'ÚNIC CAMÍ. EL 21 D'OCTUBRE ENS VEIEM ALS CARRERS




VAGA 21-O

Davant de tot això, la nostra proposta és clara: un model d'investigació i d'universitat pública, al servei de les necessitats de la classe treballadora i no del capital. Per tot això, proposem:

- 1. Eradicar la intrusió del capital al sistema universitari i la recerca.** Els models curriculars i la recerca no han de variar en funció dels interessos del capitalista. Cal desenvolupar un **sistema de finançament totalment públic** i controlat per les persones que fan funcionar la universitat i els centres de recerca: el personal investigador, personal tècnic, professorat, PAS i estudiants.
- 2. Acabar amb l'absolut sistema de beques. La universitat ha de ser totalment gratuïta** sense condicions.
- 3. Eliminar la contractació fraudulenta i la jerarquització i assegurar l'estabilització de la plantilla i la creació d'un cos únic de professorat.** La màxima "a igual feina, igual salari" hi afegeix "a igual capacitat de decisió". Necessitem prenent el control de les decisions que es prenen als centres de recerca i les universitats aconseguim que deixin d'estar controlades per agents externs.
- 4. Desenvolupar un model de conciliació personal i domèstica** que permeti acabar amb el dilema de "la carrera professional o vida familiar/personal".
- 5. Posar fi a la subcontractació de serveis bàsics i adaptar un model de contractació directa.**
- 6. Canviar els críters d'avaluació** per fomentar la cooperació en lloc de la competència. Fer visibles els resultats de la recerca en un format d'accés obert que no comporti el trasvàsament de fons públics a editorials privades.
- 7. Reorientar les polítiques contra la COVID19** en universitats i centres de recerca per prioritzar la salut de les persones que hi treballen i estudien.

Aquestes normes són algunes de les demandes més immediates i urgents. No calen més raons perquè ens posem en marxa, perquè ens unim més aviat dels estaments en que ens hem dividit, per atorgar la lluita, en definitiva, per passar a l'efectiu.

Per tot això, aquest 21 d'octubre cridem tot el personal de les universitats i centres de recerca a la vaga.

✉ cgt_investigacion_universidades@riseup.net
colectivoctaranés@gmail.com

📱 @cgtlunani
 @0ccsLluita

SOLS EL POBLE SALVA EL POBLE. A LA VAGA!

